

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๕ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑ ต่อก ๓

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

แหม่ม่านย่านอะโกโก้สาว"คาวบอย" "ชอย" นี้...ใช่แค่ที่เห็น?

จากกรณีที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับ “ก่อการร้าย” มาพัวพันกับประเทศไทยในหลายรูปแบบ รวมถึงเกิดเหตุระเบิด ก็ทำให้ย่านที่พักยานท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในไทย โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ ถูกจับตามากเป็นพิเศษ... ชอยคาวบอย” ก็เป็นหนึ่งในย่านที่ต่างชาตินิยม ที่นี่มิได้มีชาวโงงเหตุร้าย แต่ก็มีฉากชีวิตที่น่าคิด

“เป็นชอยยาวประมาณ 500 เมตร ตัดผ่านระหว่างสุขุมวิท 23 และถนนอโศก (สุขุมวิท 21 เดิม) มีอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น จำนวน 50 ห้อง ผังละ 25 ห้องหันหน้าเข้าหากัน ตรงกลางเป็นถนน เป็นแหล่งสถานเริงรมย์ที่เปิดทุกวันตั้งแต่เวลา 18.00–02.00 น. มีสถานบริการประมาณ 30 แห่ง พนักงานส่วนใหญ่มาจากภาคอีสานได้ อายุประมาณ 18–40 ปี มีอยู่ประมาณ 300–500 คน” ...นี่เป็นการระบุถึง ‘ชอยคาวบอย’ ซึ่งเป็น ‘ย่านบาร์อะโกโก้’ โดย ผศ.จรรุวรรณ ขำเพชร สาขา

สังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ซึ่งทำวิจัย “ชีวิตตะวัน รุ่งและยามราตรีของผู้คนในซอยคาวบอย” โดยมุ่งหวังให้เกิดการเข้าใจชีวิตที่นี่

ย้อนอดีตไปในช่วงเกิดสงครามเวียดนาม มีทหารอเมริกันมาตั้งฐานทัพในไทย ย่านสุขุมวิทใน
กรุงเทพฯเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ร้านอาหาร สถานบริการ ไนท์คลับ บาร์ เกิดขึ้นรองรับ
ชาวต่างชาติ ซึ่งรวมถึงบริเวณซอยคาวบอย ทั้งนี้ ซอยนี้แรก ๆ เป็นย่านร้านของชำ ตัดเสื้อผ้า ตัดผม
เสริมสวย ราวปี พ.ศ. 2519-2520 มีต่างชาติเชื้อชาติแขกเปิดบาร์ชื่อ “โกลด์ เลเบิล” แต่ไม่ประสบ
ความสำเร็จ ต่อมา T.G. “COWBOY” EDWARDS ทหารอากาศอเมริกันเกษียณที่ได้ชื่อเล่นว่า
“คาวบอย” เพราะชอบใส่หมวกคาวบอย เปิดบาร์ชื่อ “คาวบอย” ประสบความสำเร็จ ย่านนี้จึงเริ่ม
กลายเป็นย่านบาร์ และซอยนี้ก็ถูกเรียกชื่อตามชื่อเล่นของนายคาวบอยคนนี้

‘อะโกโก้บาร์’ กลายเป็นธุรกิจหลักของพื้นที่ย่านนี้

พ่วงด้วยภาพ ‘สาวอะโกโก้’ ถูกมองเป็นย่านโลกีย์

ทั้งนี้ กับการทำวิจัยซอยคาวบอยของนักวิชาการ มศว ทาง ผศ.จากรุวรรณ แจกแจงไว้ สรุปได้
ว่า... พื้นที่ซอยคาวบอยมีการผสมผสานวัฒนธรรมมากมาย ทั้งจากผู้เข้ามาทำงาน และลูกค้าที่เข้า
มาใช้บริการในซอยซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวตะวันตกผิวขาว และบางส่วนเป็นชาวเอเชีย ขณะที่เจ้าของ
สถานบริการตัวจริงส่วนใหญ่จะเป็นชาวตะวันตก โดยมีภรรยาซึ่งเป็นชาวไทยทำหน้าที่ทั้งดูแลร้าน
จดทะเบียน ตลอดจนทำเรื่องสัญญาต่าง ๆ แทน

การจะทำงานบาร์ในซอยนี้ ไม่ใช่ว่าใครสมัครก็ได้ทำ ส่วนใหญ่ต้องอาศัยความเป็นเครือญาติ
เพื่อนพ้องน้องพี่แนะนำกันมา โดยในแต่ละบาร์จะมีผู้จัดการร้านหรือ ‘มามาซัง’ ซึ่งต้องมี
ประสบการณ์งานบาร์เป็นสิบปี และเจ้าของร้านไว้วางใจ รองลงมา ก็จะเป็นรองผู้จัดการร้าน มี
พนักงานเต้น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานบาร์เหล่า พนักงานล้างจาน แม่บ้าน และการ์ดที่อยู่ด้านหน้า
แต่ที่สังคมเห็นเด่นที่สุดคือ ‘พนักงานเต้น’ ที่เป็น ‘ผู้หญิง’

ผู้หญิงที่จะสมัครทำงาน ถ้ามีลักษณะว่าอาจเป็นพวกติดยา ทางร้านจะไม่รับ หรือถ้าเป็น
พนักงานเก่าของร้านแล้วเกิดติดยา ซึ่งส่วนใหญ่เพราะลูกค้าต่างชาติให้ลอง ทางร้านจะส่งไปบำบัด
โดยออกค่าใช้จ่ายให้

สำหรับมามาซัง หน้าที่สำคัญส่วนหนึ่งคือคอยอบรมการทำงานของพนักงาน และยังสอนให้
พนักงาน ต้องรักตนเอง เพราะทำงานแบบนี้ไม่ยั่งยืน มีการแนะนำให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สื่อสาร

กับลูกค้าได้ดี เมื่อได้แต่งงานกับฝรั่ง และอีกเรื่องสำคัญที่นำมาซึ่งจะสอนคือการดูแลตัวเอง การออกไปนอกบ้านไปนอนค้างตามโรงแรมกับลูกค้าต้องระวังให้มาก ถ้าเจอ "วิตถาร" ให้รีบหนีเอาชีวิตรอดออกมา

สถานบริการย่านนี้ มักจะไม่รับลูกค้าคนไทย และส่วนใหญ่จะไม่รับลูกค้าต่างชาติอาหรับ สำหรับพนักงานเต็นนั้นในช่วงหัวค่ำก็ใส่เสื้อผ้า แต่ราว 21.30 น. เป็นต้นไปจะไม่สวมอะไรเลย นอกจากรองเท้าบูตสั้นสูงเท่านั้น จะมีการเต้นให้ดูเป็นศิลปะ ซึ่งลูกค้าชาวตะวันตกที่เป็นผู้ใหญ่มักจะชอบพนักงานที่เป็นสาวใหญ่วัย 35-50 ปี แต่จะไม่ค่อยชอบวัยรุ่นเพราะมองว่าเป็นรุ่นลูก แต่ก็มีบ้างที่ลูกค้ายังไม่มีครอบครัวจะใช้บริการสาววัยรุ่น ซึ่ง บางคนยังอยู่ในวัยเรียน ยังเรียนอยู่ระดับมหาวิทยาลัย และบอกว่าถ้าเรียนจบก็จะออกจากอาชีพนี้ มีพนักงานร้านบางส่วนของชาวต่างชาติซื้อตัวไปเป็นภรรยา จะเรียกกันว่าไปเป็น 'มาดาม' ซึ่งต้องซื้อกับทางร้าน แต่อาจไปอยู่ได้แค่ 3-4 ปี สุดท้ายก็อยู่กันไม่ได้ ก็กลับมาทำงานรับแขกเหมือนเดิม แม้จะอายุมาก 'อยาก'ให้คนส่วนใหญ่มองเห็นความเป็นคนของผู้หญิงที่ทำงานในยามค่ำคืน แม้เขาจะเป็นผู้หญิงที่เงิน แต่ในอีกสถานะหนึ่งเขาเป็นแม่ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นลูก หากเขาเลือกได้ และเขามีโอกาสเชื่อว่าเขาคงจะไม่เลือกมาอยู่จุดนี้ **ผู้หญิงที่ทำงานในซอยคาวบอยที่มีสถานภาพเป็นแม่ ส่วนใหญ่จะส่งลูกเรียนแทบทุกคน และลูกก็จะเรียนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยปิด เพราะเขาอยากเห็นชีวิตของลูกดีกว่าและมีโอกาสที่ดีกว่าตัวเอง" ...ผศ. จารุวรรณ ระบุทิ้งท้าย**

เป็นที่ท่ายถึง "ซอยคาวบอย" โดยไฟกัส "ชีวิตผู้หญิง"

ซอยนี้ ชีวิตคนที่นี่ มีอะไรลึกซึ้งกว่าที่เห็นอีกเยอะ??.